

~~Deu de la terra~~

La boira

La boira ha envaït Barcelona. La boira és la suavitat, la dolçesa i l'empomni. ~~Ja està~~
~~en gran quantitat. Després del rigor, purificador, de~~
~~la cruïlla de la neu i dels anys rics, dies espavil-~~
~~laments, econòmics, on comença qualsevol delusionat~~
~~asacible que 'm arriben, com el continuat de su-~~
~~des patides al malalt durant el repos d'una fe-~~
~~brada.~~

La boira ha aristocratitzat les perspectives de la nostra urbs, donant-li un aspecte nordic. Els que suspiren per Londres i París han pogut conge- lar-se poc o molt, amb l'hale dels fanals i la vaga- rosa pitada dels arbres, per dintre la grisor rarbiera. També hauran pogut contemplar el sol cara a cara convertit en un cercle d'alumini, ~~la qual cosa per~~ ^{il·lusionant.} i un medi terrani es una novetat ~~admirada.~~ L'arquitectura amb punxa de l'Empire ha fet més herpumbable l'^{ancis} ~~traspuntament~~ de ciutadania. Una polsada d'ascafarlatà anglesa a la pipa, i quel sevot es gasten els diners, tan difícils de guanyar, en un billot Cook.

Però no va de bromes, la boira ens escan. Quin altre efecte produïa al nostres ulls els edificis tan nords, i dursins a plena llum! Les cipules banals, de mis-

narcs preljuciosos, les cornises efectistes; els ramats
uniformes **esfirmant-se**, per culpa de la solució de
continuitat amb els altres, resultaven més tolerables. El
sobrecàrrec de detall, barriots de les cases de lloguer, no's
precisaven. L'impíria Margarida dels carrers no's fe-
ia avisadora. Els petits jardins semblaven immensos.
La sensació de que el camp era apropiat, de que no es
feien simetries, ni urbanitzacions quadriculades, més
enlla de les que p' iniciaven dins la boira ^{amb l'edifici} ~~amb l'edifici~~
a cent metres de vosaltres, us alegrava com un pressentiment
de desllurancas. Afolluc de monumentes sorgint d'im-
provis, isolats, feien un altre goig. No m'is l'estàtua
d' un Clavé, emborrat el el socol, ~~estabrint~~ ^{en confondre's} amb el pes-
dros ambient volava com un fantasma espaventable,
i la Pedrera d' un Gaudí recordava un "fior" i des-
na.

~~Prudenci Butiana~~

(24)